

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเน้นความสำคัญของการพัฒนากิจกรรมด้วยวิธีการสอนแบบผสมผสานเพื่อเป็นแนวทางในการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจซึ่งเป็นองค์ประกอบในการพัฒนาความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียนของนักเรียน และเพื่อให้การวิจัยดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสบผลสัมฤทธิ์ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดรูปแบบการวิจัย
2. การกำหนดประชากร
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.2 เครื่องมือใช้สร้างเนื้อหาและกิจกรรม
 - 3.3 เครื่องมือใช้ทดลองสอน
 - 3.4 เครื่องมือประเมินกิจกรรม
 - 3.5 เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การพัฒนาการสอนและการปรับแผนการสอน
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดรูปแบบการวิจัย

เนื่องจากวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ คือ การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังนั้นรูปแบบการวิจัยจึงเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยในห้องเรียนจำนวนหนึ่งห้อง และทำการทดลองโดยใช้วิธีการสอนแบบผสมผสาน โดยพิจารณาเลือกส่วนที่ดีของการสอน 2 วิธี ได้แก่ แนวคิดวิธีสอนแบบธรรมชาติ กับแนวคิดวิธีสอนแบบมุ่งปฏิบัติงาน ในการทดลองดังกล่าวหากพบว่ามีข้อบกพร่องหรือไม่เหมาะสม ไม่ว่าจะในด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาทางภาษา ขั้นตอนปฏิบัติการสอน และการประเมิน ผู้วิจัยได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากที่สุด

2. การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 4 ในโรงเรียนวัดสวนดอก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

หลังจากที่ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับ มาสังเคราะห์และสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย ซึ่งแบ่งได้ตามขั้นตอนการวิจัย ดังต่อไปนี้

3.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการสร้างรูปแบบกิจกรรมตามแบบผสมผสาน เพื่อส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียน ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของหลักสูตร และบริบททางการสอนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนในระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

ประการแรก ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ขั้นตอน และลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนต่าง ๆ ที่เห็นว่าสอดคล้องกับทฤษฎี อันเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยมุ่งศึกษาในประเด็นที่ว่า แนวคิด ขั้นตอน และลักษณะการจัดกิจกรรมต่าง ๆ นั้นส่งเสริมให้ นักเรียนมีแรงจูงใจ ตลอดจนมีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในด้านฟัง พูด อ่าน เขียน มากน้อยเพียงใด และจากการศึกษาประมวลความรู้จากหนังสือ ตำรา รายงานการวิจัย และเอกสารต่าง ๆ ที่มีผู้ศึกษาค้นคิดและสร้างไว้ ผู้วิจัยได้ประเมินสรุปหาข้อดี ข้อเสีย เพื่อจัดสรร เป็นวิธีที่เหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ทั้งในด้านการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ตลอดจนการฝึกฝนให้นักเรียนเกิดทักษะการใช้ภาษาทั้ง 4 ด้าน และนำมาพิจารณาสผสมผสาน เป็นลำดับขั้นตอนการสอนตามแนวการสอนแบบผสมผสาน ในที่สุดผู้วิจัยจึงตัดสินใจใช้รูปแบบ กิจกรรมการสอนภาษาวิธีสอนแบบธรรมชาติผสมผสานกับแนวการสอนแบบมุ่งปฏิบัติงานเป็น แนวทางในการสร้างกิจกรรม เพราะรูปแบบกิจกรรมทั้งสองตอบสนองต่อจุดประสงค์ในการเรียนรู้ ในด้านที่ส่งเสริมนักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการสื่อสารจริง ได้ กล่าวคือ นักเรียนมีโอกาสฟัง พูด อ่าน และเขียน ตลอดจนได้เข้าใจรูปแบบการใช้ภาษา เกิดแรงจูงใจให้มีการเรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้เพื่อการสื่อสารได้ในระดับหนึ่ง จึงถือได้ว่ากลวิธี การเรียนการสอนดังกล่าวช่วยให้นักเรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ตรงตามเป้าหมายและหลักสูตร

ประการที่สอง ผู้วิจัยได้ศึกษาหลัก วิธีการสร้างแบบสำรวจความต้องการ ความสนใจเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน และแบบสัมภาษณ์สำรวจ ความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีต่อความต้องการด้านการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม และสภาพปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรม และแบบทดสอบความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียน จากหนังสือ ตำรา และเอกสารต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยดังกล่าวด้วย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสร้างเนื้อหาและกิจกรรมตามแบบผสมผสาน ได้แก่

3.2.1 แบบสำรวจความต้องการและความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งปรับจากแบบสำรวจความต้องการของ Nunan (1989, pp.75-84) และได้กำหนดประเด็นสำคัญเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในด้านลักษณะกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ และการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและความสนใจเกี่ยวกับบรรยากาศ สื่ออุปกรณ์ และวิธีการเรียนการสอน จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นหัวข้อเนื้อหาทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่นักเรียนสนใจ ต้องการเรียนรู้ จำนวน 17 ข้อ (ดูภาคผนวก ค)

ผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจดังกล่าวไปให้คณาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจ และให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้จริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 30 คน ในโรงเรียนวัดสวนดอก และนำข้อมูลที่ตรงกับความต้องการและความสนใจ ตลอดจนมีความเหมาะสมมากที่สุดไปสร้างเนื้อหาและกิจกรรมการสอนเป็นลำดับ ในที่นี้ผู้วิจัยได้กำหนดน้ำหนักการให้คะแนนความต้องการและความสนใจของนักเรียนตามระดับมากน้อยไว้ดังนี้

น้ำหนัก	ความหมาย
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยของคำตอบที่ได้จากการวิเคราะห์มีความหมายดังนี้

4.50 - 5.00	มากที่สุด
3.50 - 4.49	มาก
2.50 - 3.49	ปานกลาง
1.50 - 2.49	น้อย
1.00 - 1.49	น้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจความต้องการและความสนใจของนักเรียนในด้านที่เกี่ยวกับลักษณะกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีความต้องการและความสนใจมากที่สุด คือ ต้องการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อย ($\bar{X} = 4.59$) กิจกรรมคู่ ($\bar{X} = 4.59$) ส่วนข้อมูลที่นักเรียนแสดงออกถึงความต้องการและความสนใจในระดับมาก คือ กิจกรรมเดี่ยว ($\bar{X} = 3.97$) กิจกรรมรวมเป็นชั้น ($\bar{X} = 3.95$) ข้อมูลในด้านที่นักเรียนแสดงออกถึงความต้องการและความสนใจเกี่ยวกับลักษณะกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ พบว่า ความต้องการพัฒนาด้านการฟัง พูด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$) เช่นเดียวกับกับความต้องการพัฒนาด้านอ่าน เขียน ($\bar{X} = 4.56$) นอกจากนี้นักเรียนได้แสดงออกถึงความต้องการและความสนใจเกี่ยวกับบรรยากาศและสื่ออุปกรณ์ในระดับมากที่สุด คือ ต้องการเรียนภาษาอังกฤษโดยมีสื่อ เช่น ของจริง รูปภาพ และวิดีโอ ($\bar{X} = 4.56$) การลงมือปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.50$) และในระดับมาก คือ การเรียนโดยการท่องจำ ($\bar{X} = 3.85$) เรียนจากแถบบันทึกเสียง ($\bar{X} = 3.50$) ทั้งนี้ นักเรียนต้องการและสนใจเรียนในบรรยากาศที่ผ่อนคลายในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$)

ในส่วนของข้อมูลที่ได้จากการสำรวจความต้องการของนักเรียนในด้านที่เกี่ยวกับหัวข้อเนื้อหาทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่นักเรียนสนใจเรียนรู้ พบว่า หัวข้อเนื้อหาที่นักเรียนต้องการและสนใจเรียนรู้ในระดับมากที่สุด คือ วิธีการปรุงอาหาร ($\bar{X} = 4.59$) การจัดกิจกรรมฉลองวันเกิด ($\bar{X} = 4.57$) กิจกรรมการสนทนาทางโทรศัพท์ ($\bar{X} = 4.50$) การแนะนำ และบอกเล่าเกี่ยวกับครอบครัว ญาติพี่น้อง และเพื่อนฝูง ($\bar{X} = 4.50$) ส่วนหัวข้อเนื้อหาที่นักเรียนต้องการและสนใจเรียนรู้ในระดับมาก คือ การบอกตำแหน่งที่วางของสิ่งต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.30$) การถามตอบเรื่องเวลา ($\bar{X} = 4.23$) การถามตอบเรื่องเชื้อชาติ ถิ่นที่อยู่ ($\bar{X} = 4.23$) การเสนอ หรือขอความช่วยเหลือ ($\bar{X} = 4.18$) การสั่งอาหาร ($\bar{X} = 4.13$) การสอบถามราคา ($\bar{X} = 4.13$) ซึ่งหัวข้อกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับชีวิตประจำวัน และเป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องอาศัยทักษะการฟัง พูดเป็นพื้นฐาน และในส่วนของกิจกรรมอันเกี่ยวเนื่องด้วย การอ่าน และเขียน พบว่า มีจำนวนนักเรียนให้ความสนใจอยู่ในระดับมาก คือ กิจกรรมการเขียนจดหมาย ($\bar{X} = 3.59$) การเขียนบันทึกประจำวัน ($\bar{X} = 3.57$) และในระดับปานกลาง คือ การกรอกแบบฟอร์ม ($\bar{X} = 3.47$) และการอ่านป้ายโฆษณา ($\bar{X} = 3.43$)

กล่าวโดยสรุป จากการสำรวจความต้องการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มุ่งหวังที่จะได้เรียนในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และต้องการเรียนรู้แบบมีอิสระสามารถจะทำอะไรด้วยตนเองและต้องการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน โดยมีสื่อที่เป็นของจริง หรือรูปภาพ และในส่วนของหัวข้อเนื้อหาที่ต้องการเรียนส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับชีวิตประจำวัน และนักเรียนต้องการเรียนรู้ในด้าน ฟัง พูด มากกว่าการอ่าน เขียน

3.2.2 แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ (ดูภาคผนวก ง หน้า 95) เพื่อสำรวจความต้องการด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม ตลอดจนสภาพปัญหา และอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาสังเคราะห์ พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษทั้งสองท่านมีความเห็นสอดคล้องกันว่า กลยุทธ์ทางการสอนที่กระตุ้นนักเรียนในวัยประถมศึกษาให้มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ จะต้องใช้กิจกรรมที่นักเรียนมีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกาย มีโอกาสได้แสดงออกถึงสมรรถภาพของตนเอง และเป็นกิจกรรมที่มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน เพราะนักเรียนในวัยนี้ถือว่า เพื่อนคือหน่วยสำคัญของสังคม (Social Agent) กล่าวคือเพื่อนเป็นทั้งผู้ให้แรงเสริม และเป็นต้นแบบที่นักเรียนจะเลียนแบบพฤติกรรมได้ในเวลาคับขัน

ยามขาดความมั่นใจในตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นเรียนที่มีนักเรียนเป็นจำนวนมากและระดับความสามารถหลากหลาย นักเรียนที่มีผลการเรียนอ่อนจะมีลักษณะไม่กล้าแสดงออก เนื่องจากมีความรู้สึกไม่มั่นใจ กลัวผิด มีความวิตกกังวลสูง การเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก กล่าวโดยสรุปคือครูผู้สอนจะต้องหลีกเลี่ยงสภาพการเรียนการสอนที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดความคับข้องใจ จะต้องจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และสร้างสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออก รวมทั้งต้องจัดหาสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นและเป็นแรงเสริมให้นักเรียนพูด คิด ตลอดจนกล้าแสดงออก และมีปฏิสัมพันธ์อันดีในชั้นเรียน เพื่อลดความวิตกกังวล และความไม่มั่นใจในการเรียนรู้ของนักเรียน

จากผลการสำรวจความต้องการและความสนใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนการใช้ทักษะทางภาษา และความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ปัญหา และอุปสรรคสรุปได้ว่า มีความสอดคล้องกันเป็นอย่างมาก กล่าวคือ ครูผู้สอนมีความเห็นว่าปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนจะต้องเสริมสร้างให้เกิดขึ้น ทั้งนี้ตรงกับความต้องการของนักเรียนที่ต้องการทำกิจกรรมในลักษณะเป็นกลุ่มในสภาพแวดล้อมที่ผ่อนคลาย โดยครูผู้สอนเป็นผู้กระตุ้น เสริมแรงให้นักเรียนได้แสดงออก และได้เรียนรู้ที่เหมาะสมตามระดับความสามารถ และความสนใจ หมายความว่า ครูผู้สอนจะต้องลดบทบาทความสำคัญของตนในชั้นเรียน โดยให้โอกาสนักเรียนเป็นผู้แสดงความสามารถทางภาษาของนักเรียนออกมาให้มากที่สุด โดยครูผู้สอนเป็นผู้จัดหากิจกรรม สื่อ และอุปกรณ์ในการเรียนรู้ ตลอดจนเป็นผู้ชี้แนะทางภาษา ผู้ช่วยเสริมแรงให้กิจกรรมดำเนินไปด้วยดี โดยมีนักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองสอน ได้แก่ กิจกรรมตามแบบผสมผสาน จำนวน 10 แผน แผนละ 9 คาบ รวม 90 คาบ ผู้วิจัยสร้างแผนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความต้องการ ความสนใจของนักเรียน ข้อเสนอแนะจากผู้สอน ตลอดจนหลักของแนวความคิดการจัดกิจกรรมแบบผสมผสานเพื่อสร้างแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนเป็นสำคัญ

อย่างไรก็ดี เพื่อให้การพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนเป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน ผู้วิจัยจึงได้พิจารณาจัดเรียงลำดับหัวข้อการเรียนการสอนตามขั้นตอนการสร้างความรู้ทางภาษาจากง่ายไปหายากให้แก่ นักเรียน เนื้อหาที่ปรากฏเป็นแผนการสอนทั้ง 10 แผน จึงเป็นไปดังต่อไปนี้ คือ

1. Hello ! Hi !
2. My friends
3. My family
4. My classroom
5. Myself
6. Oh, you are....
7. Where is Mary Brown?
8. What time do you usually...?
9. At the restaurant
10. Som Tam

จากเนื้อหาที่ปรากฏในแผนการสอนทั้ง 10 แผน แต่ละแผนได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ชั้นเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นการนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียน โดยอาศัยการทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนเป็นพื้นฐานนำเข้าสู่ความรู้ใหม่ มีเป้าหมายในการสร้างเจตคติเชิงบวก โดยผู้สอนจะใช้ภาษาเป้าหมายเท่านั้น เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสได้ยินได้ฟัง และได้สังเกตรับรู้การใช้ภาษาเป้าหมายจากผู้สอน ทั้งนี้จะอาศัยสื่ออุปกรณ์ กิจกรรมที่พิจารณาแล้วเห็นว่าน่าสนใจ เหมาะกับวัย และความต้องการของนักเรียนเป็นเครื่องมือให้ตัวป้อนทางภาษาที่เข้าใจได้ง่าย เป็นการปฏิบัติตามแนวคิดของวิธีการสอนแบบธรรมชาติคือให้นักเรียนมีโอกาสได้ฟังภาษาเป้าหมายให้มากที่สุด โดยยึดแนวทางการสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นในตัว ของนักเรียนก่อนการผลิตหรือการใช้ภาษา แม้ว่าในขั้นต้นนักเรียนจะไม่มีปฏิกิริยาตอบโต้ทางภาษา หรือนักเรียนใช้ภาษาแม่ในการตอบโต้ ผู้สอนจะต้องไม่ต่อต้าน หรือขัดขวาง แต่ถือว่าขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาเป็นขั้นการสะสมความรู้อันเกิดจากความเข้าใจและความรู้นั้นจะพัฒนาต่อไปทีละเล็กทีละน้อยจนถึงขั้นที่นักเรียนสามารถใช้ภาษาเป้าหมายตอบโต้ได้ กิจกรรมในชั้นเสนอเนื้อหาจึงเป็นกิจกรรมที่มุ่งหวังจะกระตุ้นและเสริมแรงให้นักเรียนสนใจ มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ ไม่มีความวิตกกังวล ไม่รู้สึกว่าคุณบังคับให้เรียนรู้หรือให้ใช้ภาษาเป้าหมาย ตลอดจนมีความวางใจว่าจะไม่ถูกตำหนิ หรือถูกกระทำให้อับอาย ทั้งนี้เพื่อลดแรงต้านการเรียนรู้ และสร้างแรงจูงใจให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ขั้นตอนการฝึก (Practice) เป็นขั้นตอนที่ทักษะความรู้ทางภาษาของนักเรียนจะได้รับการฝึกฝน เพื่อพัฒนาให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ กลวิธีการสอนในขั้นนี้ ผู้สอนยังคงยึดแนวทางการเรียนรู้แบบธรรมชาติ เช่นเดียวกับในขั้นเสนอเนื้อหา กล่าวคือ ยังคงเน้นให้นักเรียนได้รับฟังภาษาเป้าหมายให้มากที่สุด แต่ขั้นตอนที่เพิ่มขึ้น คือ ผู้สอนจะจัดหา กิจกรรมและสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะกระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่นักเรียนได้ยินแล้วในขั้นเสนอเนื้อหา กลวิธีการสอนจะใช้วิธีการกระตุ้นให้นักเรียนคิด ถามตอบ โดยอาศัยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การให้ทำแบบฝึกหัดหรือใบงาน การสนทนาโต้ตอบระหว่างครูและนักเรียน หรือนักเรียนและนักเรียนด้วยกัน โดยให้การสนทนาโต้ตอบนั้นเป็นไปอย่างธรรมชาติ แต่ผู้สอนจะยึดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละบทเรียนเป็นหลักในการตั้งคำถาม ทั้งหมดนี้เพื่อให้นักเรียนได้ใช้คำศัพท์หรือวลีต่าง ๆ ซึ่งได้รับรู้ในขั้นเสนอเนื้อหา มาตอบได้ และสำหรับนักเรียนในระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้นนี้ ในช่วงเริ่มต้นคำถามจะเป็นไปในลักษณะที่มีโครงสร้างประโยคไม่ซับซ้อน ให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเป้าหมายเพียงเพื่อตอบรับหรือปฏิเสธหรือเลือกคำตอบ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้ยิน ได้ฟัง และได้ฝึกฝนทักษะการใช้ข้อมูลทางภาษาที่เป็นภาษาเป้าหมายในการเรียนรู้ นอกจากนี้นักเรียนจะได้เห็น ได้ฝึกอ่านบัตรคำ หรือแผ่นป้ายคำศัพท์ที่ผู้สอนติดไว้ในที่ที่นักเรียนจะเห็นได้โดยง่าย เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้โดยไม่รู้ตัว และในขั้นการฝึกผู้สอนจะเน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกิจกรรมกลุ่มหรือกิจกรรมคู่ โดยผู้สอนจะเป็นผู้คอยช่วยเหลือกระตุ้นให้นักเรียนแต่ละคนมีโอกาสร่วมกิจกรรมด้วยความรู้สึกมั่นใจ ปราศจากความวิตกกังวล และเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผ่อนคลาย

ขั้นการใช้ภาษา (Production) การสอนในขั้นนี้ผู้สอนจะยึดแนวคิดวิธีสอนแบบมุ่งปฏิบัติงานเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม กล่าวคือ มอบหมายงานให้นักเรียนปฏิบัติให้สำเร็จ สมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยใช้ความรู้ทางภาษาที่ได้เรียนรู้จากการสอนในขั้นเสนอเนื้อหา และขั้นการฝึกให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงคุณค่าของภาษาอย่างแท้จริง กิจกรรมที่กำหนดให้นักเรียนปฏิบัติในขั้นนี้เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนจัดเตรียมขึ้น มีเป้าหมายให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ซึ่งกลวิธีดังกล่าวต้องอาศัยความเข้าใจทางภาษา และการใช้ภาษาของนักเรียน มุ่งให้นักเรียนเข้าถึงความหมายของภาษามากกว่าการเน้นรูปแบบไวยากรณ์ นักเรียนจะได้รับการส่งเสริมกระตุ้นให้เกิดความต้องการใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้ เพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมาย มีสัมฤทธิ์ผล งานต่าง ๆ ที่มอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติมีทั้งการแสดงบทบาทสมมุติ การเล่นเกม การสัมภาษณ์เพื่อหาข้อมูล สถานการณ์จำลอง การแก้ไขปัญหา และการออกมารายงานหน้าชั้นเรียน โดยมุ่งประเด็นให้เป็นกิจกรรมหรืองานที่เข้ากับความสนใจ และสร้างประสบการณ์

ที่เหมือนจริงให้แก่นักเรียน ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจ ตลอดจนทักษะพื้นฐานการใช้ภาษาให้นักเรียนทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยมีผลสำเร็จของงานเป็นสิ่งแสดงถึงความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้เนื้อหาที่นักเรียนได้รับตลอดจนขั้นตอนการเรียนการสอนและกิจกรรมที่กำหนดจะแสดงไว้ในแผนการสอน (ดูรายละเอียดภาคผนวก ข) ผู้วิจัยได้นำไปให้คณาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และได้นำไปใช้กับกลุ่มทดลองพร้อมทั้งขอคำแนะนำจากคณาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขณะปฏิบัติภายในห้องเรียนด้วย ต่อจากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้รับไปแก้ไขปรับปรุงแผนการสอน ซึ่งการจัดทำแผนการสอนกิจกรรมตามวิธีการสอนแบบผสมผสานได้บูรณาการหลักการแนวคิดวิธีสอนแบบธรรมชาติกับแนวคิดวิธีสอนแบบมุ่งปฏิบัติงานเข้าในขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอนตามตารางกิจกรรมต่อไปนี้

ตารางแสดงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแบบผสมผสาน

แผน (Plan)	เรื่อง (Topic)	เนื้อหา (Content)	กิจกรรม (Activities)	สื่อการสอน (Materials)
1	Hello ! Hi !	คำศัพท์และ ประโยคถามตอบ เกี่ยวกับการแนะนำ ตนเอง และการ ทำความรู้จักกัน และกัน	<p>ขั้นเสนอเนื้อหา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนแนะนำกลวิธี การเรียนการสอน 2. ผู้สอนสาธิตบทสนทนา ใช้หุ่นมือประกอบ 3. ผู้สอนสรุปข้อมูลที่ได้ จากการสนทนา โดยเขียน ไว้บนกระดาน <p>ขั้นการฝึกปฏิบัติ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนแบ่งนักเรียนเป็น กลุ่มย่อย 2. ให้นักเรียนฟังเทปเพลง "Hello ! Hi !" และร้องตาม คำร้องที่ติดไว้บนกระดาน และทำท่าประกอบ 3. ผู้สอนถามตอบกับหุ่นมือ เป็นการทบทวน 4. ให้นักเรียนถามตอบกัน และกัน <p>ขั้นการใช้ภาษา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนอ่านบัตรกำหนด บทบาทที่ได้รับ 2. นักเรียนสัมภาษณ์หาข้อมูล ว่าใครได้รับบทบาทเป็นใคร 3. นักเรียนสรุปข้อมูล และส่ง ตัวแทนกลุ่มรายงานหน้า ชั้นเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. หุ่นมือ 2. เครื่องเล่นเทป 3. เทปเพลง "Hello ! Hi !" 4. แผนที่จังหวัด เชียงใหม่
<p>การประเมินผล : 1. ประเมินการฟัง พูด จากแบบทดสอบ 2. ประเมินการอ่าน เขียน จากแบบทดสอบ</p>				

แผน (Plan)	เรื่อง (Topic)	เนื้อหา (Content)	กิจกรรม (Activities)	สื่อการสอน (Materials)
2	My Friends	คำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับการอธิบายลักษณะของบุคคล	<p>ขั้นเสนอเนื้อหา</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนฟังเพลง "You are a Friend of Mine." อ่านเนื้อร้องบนกระดาน ร้องตามเทป ผู้สอนสาธิตการออกเสียงคำศัพท์ อธิบายภาพบุคคล <p>ขั้นการฝึกปฏิบัติ</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนเล่นเกมหาคำศัพท์จากใบงาน ผู้สอนวาดภาพคนลักษณะต่าง ๆ บนกระดาน นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับลักษณะบุคคลในภาพ ให้นักเรียนอาสาสมัครถามเพื่อนแทนครู <p>ขั้นการใช้ภาษา</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนแต่ละคนวาดภาพเพื่อนคนใดคนหนึ่ง นักเรียนเขียนคำศัพท์อธิบายลักษณะเพื่อน นักเรียนแสดงผลงานและอธิบายลักษณะของบุคคลในภาพ นักเรียนถามชื่อ หรือคำถามอื่น ๆ เกี่ยวกับบุคคลในภาพ 	<ol style="list-style-type: none"> เครื่องเล่นเทป เทปเพลง "You are a Friend of Mine." ภาพวาดชายหญิง ภาพบุคคลจากนิตยสาร ใบงาน
<p>การประเมินผล : 1. ประเมินการฟัง พูด จากแบบทดสอบ</p> <p>2. ประเมินการอ่าน เขียน จากแบบทดสอบ</p>				

แผน (Plan)	เรื่อง (Topic)	เนื้อหา (Content)	กิจกรรม (Activities)	สื่อการสอน (Materials)
3	My Family	คำศัพท์และประโยคอธิบายคำตอบเกี่ยวกับครอบครัว ญาติพี่น้อง และสัตว์เลี้ยง	<p>ขั้นเสนอเนื้อหา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนสนทนาเกี่ยวกับครอบครัว โดยใช้ภาษาและภาพเป็นสื่อ 2. ผู้สอนเขียนคำศัพท์ที่พุดถึงบนกระดาน 3. ผู้สอนพุดคุยเรื่องครอบครัวของตนเอง 4. ให้นักเรียนวาดรูปครอบครัวของตนเองลงในสมุดแบบฝึกหัด และเขียนคำศัพท์ที่ใช้เรียกบุคคลในครอบครัว พร้อมทั้งคำแปล <p>ขั้นการฝึกปฏิบัติ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนถามคำถามเกี่ยวกับภาพครอบครัว 2. นักเรียนตอบเป็นกลุ่มและเดี่ยว 3. ผู้สอนถามเกี่ยวกับครอบครัวนักเรียนบางคน 4. ผู้สอนทบทวนสรุปคำศัพท์, คำถามที่ใช้และแจกใบงาน <p>ขั้นการใช้ภาษา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แบ่งนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม 2. นักเรียนแสดงภาพวาดเกี่ยวกับครอบครัวให้เพื่อนดู 3. เพื่อน ๆ ช่วยกันถามเกี่ยวกับบุคคลในภาพ 4. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมารายงานเรื่องครอบครัวของตนหน้าชั้น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ภาพวาดหรือภาพถ่ายครอบครัว 2. ใบงาน 3. ภาพสัตว์เลี้ยง
<p>การประเมินผล : 1. ประเมินการฟัง พุด จากแบบทดสอบ 2. ประเมินการอ่าน เขียน จากแบบทดสอบ</p>				

แผน (Plan)	เรื่อง (Topic)	เนื้อหา (Content)	กิจกรรม (Activities)	สื่อการสอน (Materials)
4	My Classroom	คำศัพท์และ ประโยคถามตอบ เกี่ยวกับตำแหน่ง ที่ตั้งสิ่งของต่าง ๆ	<p>ขั้นเสนอเนื้อหา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนให้นักเรียนดูภาพ ห้องเรียนและถามคำศัพท์ เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏ ในภาพ และตำแหน่งที่ตั้ง 2. ผู้สอนถามนักเรียนบางคน เรื่องสิ่งของและตำแหน่ง ที่ตั้ง 3. ผู้สอนเลือกนักเรียนบางคน ให้ถามเพื่อนแทนผู้สอน <p>ขั้นการฝึกปฏิบัติ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนถามเกี่ยวกับสิ่งของ ต่าง ๆ ที่ปรากฏในชั้นเรียน 2. ผู้สอนเขียนคำศัพท์ที่ กระดาน และให้นักเรียนเอา บัตรคำไปติด/วาง ที่สิ่งของ ต่าง ๆ ในชั้นเรียน <p>ขั้นการใช้ภาษา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนแยกย้ายกันไปนั่ง วาดภาพห้องเรียนตามมุม ต่าง ๆ 2. นักเรียนจับคู่กันพูดถึงภาพที่ เพื่อนวาด 3. นักเรียนเขียนอธิบายภาพ ของเพื่อนเป็นประโยคสั้น ๆ 4. แสดงผลงานต่อเพื่อนร่วมชั้น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ภาพวาด ห้องเรียน 2. บัตรคำ 3. ห้องเรียนจริง
<p>การประเมินผล : 1. ประเมินการฟัง พูด จากแบบทดสอบ 2. ประเมินการอ่าน เขียน จากแบบทดสอบ</p>				

แผน (Plan)	เรื่อง (Topic)	เนื้อหา (Content)	กิจกรรม (Activities)	สื่อการสอน (Materials)
5	Myself	คำศัพท์และ ประโยคถามตอบ อธิบายเกี่ยวกับ อวัยวะและอาการ เจ็บป่วย	<p>ขั้นเสนอเนื้อหา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนแนะนำคำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายจากภาพวาด 2. แนะนำคำศัพท์เกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยจากภาพและแสดงกิริยาประกอบสลับกับการถามคำถาม <p>ขั้นการฝึกปฏิบัติ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนใช้หุ่นมือสาธิตการถามและตอบเกี่ยวกับร่างกายและสุขภาพ 2. ผู้สอนถามนักเรียนเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยของบุคคลในภาพ 3. ผู้สอนให้นักเรียนอาสาสมัครถามเพื่อน 4. นักเรียนจับคู่ฝึกสนทนาและแสดงอาการเจ็บป่วยให้เพื่อนบอกว่าเป็นอะไร <p>ขั้นการใช้ภาษา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนจับคู่ถามตอบตามใบงาน 2. นักเรียนแต่ละคู่เขียนใบรายงานเกี่ยวกับคู่สนทนา 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ภาพวาด 2. หุ่นมือ 3. บทสนทนา 4. ใบงาน
<p>การประเมินผล : 1. ประเมินการฟัง พูด จากแบบทดสอบ</p> <p>2. ประเมินการอ่าน เขียน จากแบบทดสอบ</p>				

แผน (Plan)	เรื่อง (Topic)	เนื้อหา (Content)	กิจกรรม (Activities)	สื่อการสอน (Materials)
6	Oh ! You are..	คำศัพท์และ ประโยคถามตอบ เกี่ยวกับชื่อ - สกุล เชื้อชาติ ถิ่นที่อยู่	<p>ขั้นเสนอเนื้อหา</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนฟังเทป ผู้สอนอ่านและแนะนำคำศัพท์เกี่ยวกับเชื้อชาติและประเทศตามที่มีในเทป ผู้สอนพูดชื่อประเทศและให้นักเรียนออกมาชี้สถานที่ตั้งของประเทศ พร้อมทั้งพูดชื่อประเทศ ผู้สอนสาธิตบทสนทนากับหุ่นมือ 2 - 3 ครั้ง ใช้หุ่นมือถาม - ตอบ สลับกับนักเรียน <p>ขั้นการฝึกปฏิบัติ</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนฝึกสนทนากับหุ่นมือ นักเรียนฝึกสนทนากับเพื่อน นักเรียนจับคู่สัมภาษณ์ตามใบงาน <p>ขั้นการใช้ภาษา</p> <ol style="list-style-type: none"> แจกใบกำหนดบทบาทแก่นักเรียน นักเรียนแต่ละคนสัมภาษณ์นักเรียนอย่างน้อย 2 คน เขียนรายงานการสัมภาษณ์ 	<ol style="list-style-type: none"> เทป "Jazz Chants." แผนที่โลก หุ่นมือ ใบงาน ใบกำหนดบทบาท
<p>การประเมินผล : 1. ประเมินการฟัง พูด จากแบบทดสอบ</p> <p>2. ประเมินการอ่าน เขียน จากแบบทดสอบ</p>				

แผน (Plan)	เรื่อง (Topic)	เนื้อหา (Content)	กิจกรรม (Activities)	สื่อการสอน (Materials)
7	Where is Mary Brown ?	คำศัพท์และประโยคถามตอบเกี่ยวกับ การสนทนาทางโทรศัพท์	<p>ขั้นเสนอเนื้อหา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนอ่านข้อความจาก Jazz Chants 2. นักเรียนอ่านออกเสียง 3. นักเรียนฟังเทปและพูดตาม หรือทำปากตาม โดยไม่ต้องมีเสียง 4. ผู้สอนสาธิตบทสนทนาทางโทรศัพท์ โดยใช้ภาพวาดเป็นสื่อ 5. ให้นักเรียนบางคนใส่ หน้ากาก และออกมาสนทนาทางโทรศัพท์ หน้าชั้นเรียน <p>ขั้นการฝึกปฏิบัติ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม 2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม เรียบเรียงบทสนทนาทางโทรศัพท์ให้ถูกต้องตามลำดับ และนำไปติดไว้หน้าชั้นเรียน 3. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านบทสนทนาของกลุ่มตน 4. กลุ่มที่จัดเรียงประโยคได้เร็วที่สุด ส่งให้กลุ่มที่จัดเรียงช้าที่สุดทำตามความต้องการ เช่น ร้องเพลง หรือแสดง ฯลฯ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เทป Jazz Chants 2. ภาพวาดคนโทรศัพท์คุยกัน 3. หน้ากาก 4. โบงาน

แผน (Plan)	เรื่อง (Topic)	เนื้อหา (Content)	กิจกรรม (Activities)	สื่อการสอน (Materials)
			<p>ขั้นการใช้ภาษา</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนอ่านบทสนทนาอีกครั้งหนึ่ง นักเรียนจับคู่สัมภาษณ์ตามใบงานที่ได้รับ นักเรียนเขียนบันทึกการสัมภาษณ์ และรายงานหน้าชั้นเรียน 	
<p>การประเมินผล : 1. ประเมินการฟัง พูด จากแบบทดสอบ</p> <p>2. ประเมินการอ่าน เขียน จากแบบทดสอบ</p>				
แผน (Plan)	เรื่อง (Topic)	เนื้อหา (Content)	กิจกรรม (Activities)	สื่อการสอน (Materials)
8	What Time do You Usually.?	คำศัพท์และประโยคถามตอบเกี่ยวกับเวลาและกิจวัตรประจำวัน	<p>ขั้นเสนอเนื้อหา</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนฟัง Jazz Chants นำคำศัพท์ใน Jazz Chants เป็นหัวข้อสนทนาเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน ใช้ภาพหรือการแสดงท่าทางประกอบ ให้นักเรียนบางคนแสดงท่าทางและให้เพื่อนบอกว่ากำลังทำอะไร แนะนำคำศัพท์เรื่องเวลาและการถามตอบเกี่ยวกับเวลา 	<ol style="list-style-type: none"> นาฬิกา ภาพแสดงกิจวัตรประจำวัน หุ่นมือ Tape "Jazz Chants." ใบงาน

แผน (Plan)	เรื่อง (Topic)	เนื้อหา (Content)	กิจกรรม (Activities)	สื่อการสอน (Materials)
			<p style="text-align: center;">ขั้นการฝึก</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนสาธิตการถามตอบ เรื่องเวลา และกิจกรรมกับ หุ่นมือ 2. ใช้หุ่นมือตามนักเรียน 3. ให้นักเรียนบางคนใช้หุ่นมือถามเพื่อน 4. สรุบทสนทนาบนกระดาน 5. ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลมถามและตอบคำถามเป็นลูกโซ่ต่อ ๆ กัน โดยผู้ตอบจะหมุนเข็มนาฬิกาให้ตรงกับเวลาที่ตอบ 6. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย 5 กลุ่ม 7. นักเรียน 1 คน ในกลุ่มแสดงท่าทาง คนอื่น ๆ บอกว่ากำลังทำอะไร และตั้งคำถามเรื่องเวลา <p style="text-align: center;">ขั้นการปฏิบัติ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนจับคู่สัมภาษณ์เพื่อน สัมภาษณ์เกี่ยวกับเวลาและกิจวัตรประจำวันตามใบงาน 2. นักเรียนบันทึก รายงานข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ 	
<p>การประเมินผล : 1. ประเมินการฟัง พูด จากแบบทดสอบ</p> <p>2. ประเมินการอ่าน เขียน จากแบบทดสอบ</p>				

แผน (Plan)	เรื่อง (Topic)	เนื้อหา (Content)	กิจกรรม (Activities)	สื่อการสอน (Materials)
9	At the Restaurant	คำศัพท์และประโยคถามตอบในร้านอาหารเกี่ยวกับอาหารเข้าแบบอเมริกันและแบบยุโรป	<p>ขั้นเสนอเนื้อหา</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนและผู้สอนร่วมกันตกแต่งภาพวาดร้านอาหาร นำการสนทนาเข้าสู่เรื่องอาหารและการสั่งอาหาร แนะนำอาหารเข้าแบบอเมริกันและแบบยุโรป สาธิตการสั่งอาหารโดยใช้หุ้่มือ ใช้หุ้่มือพูดคุยกับนักเรียน ให้นักเรียนบางคนออกมาใช้หุ้่มือพูดคุยกับเพื่อน <p>ขั้นการฝึกปฏิบัติ</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนจับคู่สนทนาได้ตอบโดยผลัดกันเป็นลูกค้าและผู้ให้บริการ นักเรียนวาดรูปเมนูและตกแต่งให้สวยงาม นักเรียนเขียนบทสนทนาไว้ข้างล่างเมนูที่วาด นักเรียนจับคู่สนทนากับเพื่อนอีกครั้งหนึ่ง <p>ขั้นการใช้ภาษา</p> <ol style="list-style-type: none"> แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย แต่ละกลุ่มปรึกษากันจัดการแสดง "At the Restaurant" 	<ol style="list-style-type: none"> ภาพวาดในร้านอาหาร หุ้่มือ เมนูอาหารเข้า
<p>การประเมินผล : 1. ประเมินการฟัง พูด จากแบบทดสอบ</p> <p>2. ประเมินการอ่าน เขียน จากแบบทดสอบ</p>				

แผน (Plan)	เรื่อง (Topic)	เนื้อหา (Content)	กิจกรรม (Activities)	สื่อการสอน (Materials)
10	Som Tam	คำศัพท์และ ประโยคถามตอบ เกี่ยวกับ การปรุงอาหาร	<p>ขั้นเสนอเนื้อหา</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนแหล่เพลง พระราชนิพนธ์ "ส้มตำ" ผู้สอนชี้เครื่องปรุงและ คำศัพท์ตามเนื้อร้อง ผู้สอนอ่านออกเสียงคำศัพท์ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้ นักเรียนออกเสียงตาม ผู้สอนแนะนำคำศัพท์ โดยใช้ หุ่นมือเป็นคู่สนทนาถาม-ตอบ และวางบัตรคำศัพท์ หน้าเครื่องปรุงแต่ละอย่าง ผู้สอนสาธิตการสนทนา คู่กับหุ่นมือ ผู้สอนเขียนบทสนทนา บนกระดาน <p>ขั้นการฝึกปฏิบัติ</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนเขียนบทสนทนา ในสมุด นักเรียนอ่านบทสนทนาและ แสดงท่าทางประกอบ การสนทนา นักเรียนจับคู่ฝึกหัด บทสนทนาโดยใช้กระดาษ คู่มือที่แจกให้ 	<ol style="list-style-type: none"> เนื้อร้องเพลง ส้มตำ ตำราอาหาร อุปกรณ์ การปรุง อาหาร เครื่องปรุงจริง หุ่นมือ บัตรคำ คู่มือการปรุง ส้มตำ

แผน (Plan)	เรื่อง (Topic)	เนื้อหา (Content)	กิจกรรม (Activities)	สื่อการสอน (Materials)
			ขั้นการใช้ภาษา 1. แบ่งนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม 2. จัดเครื่องปรุงต่างชนิดกัน ให้แต่ละกลุ่ม 3. นักเรียนจะต้องขอเครื่องปรุง จากกลุ่มอื่น ๆ มาให้ครบ 4. ผู้สอนอ่านวิธีปรุงและ นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกัน ปรุงตามคำบอก 5. เมื่อปรุงอาหารตามคำบอก เสร็จแล้ว หากนักเรียน กลุ่มใดต้องการเครื่องปรุง เพิ่ม ให้ขอจากผู้สอน 6. แสดงผลงานที่สำเร็จแล้ว 7. ร่วมรับประทานส้มตำ	
การประเมินผล : 1. ประเมินการฟัง พูด จากแบบทดสอบ 2. ประเมินการอ่าน เขียน จากแบบทดสอบ				

3.4 เครื่องมือประเมินประสิทธิภาพของแผนการสอน ได้แก่

3.3.1 แบบและเกณฑ์ประเมินประสิทธิภาพของแผนการสอนตามแนวคิดแบบ ผสมผสาน เป็นแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ประเมินกิจกรรมของแต่ละแผน ในการสร้างเครื่องมือดังกล่าวผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางในการสร้างแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมจากหนังสือ ตำราเรียน และเอกสารต่าง ๆ ตลอดจนได้ศึกษาเนื้อหา จุดประสงค์ของการเรียนรู้และนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการสำรวจความต้องการของผู้สอน และนักเรียนมาประกอบการสร้างแบบประเมินประสิทธิภาพขึ้น ทั้งนี้หัวข้อในการประเมินจะ มุ่งเน้นการตอบสนองต่อหลักสูตรในด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา ขั้นตอนการปฏิบัติ กิจกรรมอันประกอบด้วย ขั้นนำ ขั้นการฝึก และการนำไปใช้ (ดูรายละเอียด ภาคผนวก จ หน้า 96) หลังจากสร้างแบบประเมินแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปให้คณาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ

ความถูกต้องเหมาะสม และให้คำแนะนำ แล้วจึงนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมิน 2 คน (ดังรายนามภาคผนวก ก) โดยอาศัยหลักการ มาตราประเมินค่า 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

มากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
มาก	ให้ 4 คะแนน
ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
น้อย	ให้ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

จากข้อความที่แสดงระดับความเห็นของผู้ประเมิน ผู้วิจัยได้นำมาคิดเป็น คะแนน แล้วนำคะแนนมาคิดหาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ เพื่อใช้ในการแปลความ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้
 เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 แปลความว่า มีประสิทธิภาพมากที่สุด
 เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 แปลความว่า มีประสิทธิภาพมาก
 เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 แปลความว่า มีประสิทธิภาพปานกลาง
 เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 แปลความว่า มีประสิทธิภาพน้อย
 เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 แปลความว่า มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด
 ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะของแผนการสอนที่ดีมีประสิทธิภาพ ให้มีค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 2.5 - 5 เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบประเมินดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ได้นำไปให้อาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องด้านหลักการ และความถูกต้องทางภาษา ทำการ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ แล้วจึงนำไปใช้จริง

3.3.2 แบบทดสอบความสามารถด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้สร้างข้อทดสอบเพื่อวัดความสามารถ และการเรียนรู้ของนักเรียนหลังจาก เสร็จสิ้นการเรียนการสอนแต่ละแผน โดยมุ่งประเด็นให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ และเนื้อหาของ แผนการสอนแต่ละแผน ทั้งนี้เพื่อให้คะแนนที่นักเรียนได้รับเป็นเครื่องวัดความรู้ที่แท้จริงของ นักเรียน

ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบปรนัย (Objective) แต่ละแผนการสอน มีจำนวนแบบทดสอบรวมทั้งสิ้น 10 ข้อ แยกเป็นแบบทดสอบ ฟัง พูด 5 ข้อ และอ่าน เขียน 5 ข้อ และประเมินค่าของคะแนนที่ได้ตามเกณฑ์การประเมินผลของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ กล่าวคือ นักเรียนจะต้องผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ของแบบทดสอบดังกล่าว ส่วนชนิดของ แบบทดสอบเป็นแบบเลือกคำตอบ (Multiple - Choice) และในด้านที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบ

การฟัง พูด นั้น เนื่องจากนักเรียนมีจำนวนมาก หากจะสัมภาษณ์ทีละคนเพื่อทดสอบความสามารถทางการฟัง พูด ผู้วิจัยเห็นว่าจะต้องใช้เวลามาก จึงใช้วิธีอ่านข้อความที่เสนอปัญหาหรือประโยคนำ (The Stem) แล้วให้นักเรียนกากบาทเลือกประโยคหรือรูปภาพที่ถูกต้องที่สุด และกำหนดให้มีตัวเลือกตอบ (Alternative) ประโยคนำดังกล่าวมีทั้งที่เป็นรูปคำถามและประโยคบอกเล่าหรือประโยคใจความไม่สมบูรณ์ ในส่วนของแบบทดสอบอ่าน เขียน จะมีลักษณะเช่นเดียวกับแบบทดสอบ ฟัง พูด ต่างกันแต่เพียงว่าในแบบทดสอบอ่าน เขียน นักเรียนจะต้องอ่านข้อความที่เสนอปัญหา หรือประโยคนำ และคำตอบเอง

3.5 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดแรงจูงใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมตามแบบผสมผสาน ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือจากงานวิจัยต่าง ๆ และศึกษาการสร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของ Yalden (1987) โดยมีข้อความที่เกี่ยวข้องด้วยความพึงพอใจ ความต้องการ ตลอดจนความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความรู้สึกนึกคิดต่อตัวเลือกในแต่ละด้านว่าเป็นเช่นไร หรือมีอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด (ดูรายละเอียดภาคผนวก ก) ในที่นี้ผู้วิจัยได้กำหนดน้ำหนักของการให้คะแนนการตอบตัวเลือก และค่าเฉลี่ยของคำถามไว้เช่นเดียวกับเครื่องมือที่ใช้ในการสร้างเนื้อหา กิจกรรมและเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพของแผนการสอน

4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Research and Development) โดยใช้แผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองสอนที่โรงเรียนวัดสวนดอก อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ และเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน โดยเริ่มจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสำรวจความต้องการ และความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เน้นการบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับข้อมูลที่ผู้วิจัยศึกษาจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) เพื่อให้กิจกรรมการสอนสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ครูผู้สอนขณะเดียวกันก็สอดคล้องกับหลักสูตรด้วย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาจัดทำแผนการสอน โดยใช้กิจกรรมแบบผสมผสาน

เมื่อสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้เริ่มดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสำรวจแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนก่อนการสอนด้วยกิจกรรมตามวิธีการสอนแบบผสมผสาน ทั้งนี้เพื่อสำรวจระดับความพึงพอใจในการเรียน ความต้องการ และความสนใจในการเรียนแล้วรวบรวมข้อมูลที่ได้ไว้เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ได้จากการสำรวจหลังการทดลอง จากนั้นจึงทำการทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนจำนวน 10 แผน สอนวันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที รวมทั้งสิ้น 90 คาบ แม้ว่าแผนการสอนที่นำไปปฏิบัติจริงได้ผ่านการตรวจสอบและประเมินความตามแผนที่เหมาะสมแล้ว ผู้วิจัยยังคงปรับปรุงแผนในขณะสอนให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์การเรียนการสอนจริงในแต่ละคาบ รวมทั้งจัดบันทึกข้อบกพร่องต่าง ๆ แล้วนำไปปรับแผนการสอนลำดับต่อไป ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้เมื่อจบการสอนแต่ละแผน ผู้วิจัยได้ประเมินความสามารถด้านการฟัง พูด อ่าน เขียนของนักเรียน โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบแล้วนำคะแนนมาเทียบค่าตามเกณฑ์คะแนนที่กำหนด แล้วจึงนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการปรับแผนแต่ละแผนต่อไป รวมทั้งได้เก็บข้อมูลต่าง ๆ รวบรวมไว้พิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักเรียน และจำนวนนักเรียนที่ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพในแต่ละแผนเพื่อนำไปเป็นองค์ประกอบในการปรับแผนทั้งหมดเป็นครั้งสุดท้าย

หลังจากทดลองสอนทั้ง 10 แผน ซึ่งใช้เวลาทดลองทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง หรือ 90 คาบ เมื่อการทดลองแผนเสร็จสิ้น ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนอีกครั้งหนึ่ง เพื่อดูระดับความพึงพอใจ ความต้องการ และความสนใจในการเรียนว่าเพิ่มขึ้นจากเดิมหรือไม่ โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบหาความแตกต่างของข้อมูลก่อนและหลังการทดลอง ดังลำดับขั้นตอนการศึกษาวิจัยและพัฒนากิจกรรมตามวิธีการสอนแบบผสมผสาน

5. การพัฒนาการสอนและการปรับแผนการสอน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและพัฒนากิจกรรมการสอนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้เพื่อการพัฒนาแผนการสอน โดยใช้กิจกรรมตามวิธีการสอนแบบผสมผสานในระดับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 แผน และได้พิจารณาจากการประเมินประสิทธิภาพของแผนการสอนตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งกำหนดเกณฑ์การผ่านของแผนที่มีประสิทธิภาพและไม่ต้องปรับปรุง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 - 5.00 พิจารณาความสามารถด้านทักษะความสามารถในการฟัง พูด และอ่าน เขียน ของนักเรียน จากการทำแบบทดสอบของนักเรียนในแต่ละแผนตามเกณฑ์การผ่านของคะแนนที่ได้ในเกณฑ์การประเมินผลของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คือนักเรียนจะต้องผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ของแบบทดสอบดังกล่าว

หลังจากการเรียนการสอนในแต่ละแผน ผู้วิจัยได้ทำการประเมินความสามารถของนักเรียนตามสภาพจริง จากการประเมินได้ผลดังนี้ การประเมินประสิทธิภาพของแผนการสอนตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแผนการสอนทั้ง 10 แผน ปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยของการประเมินตั้งแต่แผนที่ 1 ถึง 10 มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.35 - 4.80 ซึ่งเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ในด้านขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม มีประสิทธิภาพมากที่สุดลดหลั่นกัน คือ ขั้นนำไปใช้มีค่าเฉลี่ย 4.80 ขั้นนำเสนอมีค่าเฉลี่ย 4.68 ขั้นปฏิบัติมีค่าเฉลี่ย 4.65 ในด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย 4.53 ซึ่งมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน แต่ในด้านจุดประสงค์การเรียนรู้มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย 4.35 นอกจากนี้การประเมินประสิทธิภาพของแผนการสอนจากผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนของนักเรียนหลังจากการเรียนโดยใช้กิจกรรมตามแบบผสมผสานของนักเรียน พบว่า คะแนนความสามารถทางการฟัง พูด อ่าน และเขียนของนักเรียนที่ประเมินหลังจบการเรียนแต่ละแผนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ 9.97 คิดเป็นร้อยละ 99.67 และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถต่ำสุด 6.67 คิดเป็นร้อยละ 66.67 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการฟัง พูด อ่าน และเขียนหลังการเรียนแต่ละแผนโดยรวมแล้ว คือ 8.05 คิดเป็นร้อยละ 80.50 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

สรุปได้ว่า จากการประเมินดังกล่าวพบว่าแผนทุกแผนมีประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ตามจากการเรียนการสอนในแต่ละแผน ผู้วิจัยได้ประเมินความสามารถของนักเรียนตามสภาพจริง ได้จัดบันทึกข้อบกพร่องด้านการสอน ตลอดจนแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษที่พบระหว่างการเรียนการสอน แล้วนำไปเป็นข้อมูล ปรับปรุงแก้ไข พัฒนากิจกรรมให้มีประสิทธิภาพ ในการกระตุ้นนักเรียนให้มีแรงจูงใจมากที่สุด การพัฒนาตรวจสอบและปรับแผนการสอน จึงกระทำอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุผลที่ว่าแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญที่เสริมสร้างนักเรียนให้ได้ มีการพัฒนาการเรียนรู้และภาษาจนถึงขั้นที่สามารถนำความรู้ดังกล่าวไปใช้สื่อสารได้สัมฤทธิ์ผลได้ ทั้งนี้รายละเอียดในการปรับแผนการสอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. แผนการสอนที่ 1 เรื่อง Hello ! Hi ! เดิมผู้วิจัยกำหนดเริ่มนำเข้าสู่บทเรียน โดยใช้หุ่นมือเพื่อเป็นสื่อในการเสนอคำศัพท์และโครงสร้างประโยค แต่พบว่านักเรียนและบรรยากาศในชั้นเรียนมีลักษณะวิตกกังวล เนื่องจากนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับผู้สอนและวิธีการสอนตามแบบธรรมชาติ ซึ่งใช้แต่ภาษาเป้าหมาย ผู้วิจัยจึงปรับโดยการแนะนำและอธิบายให้นักเรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ และวิธีการสอนด้วยภาษาแม่ของนักเรียนก่อน พร้อมทั้งให้นักเรียนได้รับทราบและฝึกใช้ประโยค หรือข้อความที่ผู้สอนจะใช้เสมอ ๆ ในห้องเรียน เช่น Listen again; Is that right?;

Speak louder please; Repeat, please; I'll say them again. นอกจากนี้ผู้วิจัยได้อธิบายให้นักเรียนเข้าใจด้วยว่าในระยะแรกของการเรียนการสอนนี้จะไม่บังคับว่านักเรียนจะต้องตอบด้วยภาษาเป้าหมาย นักเรียนมีอิสระที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบรับด้วยภาษาแม่ กิริยาท่าทาง หรือหากนักเรียนต้องการจะใช้ภาษาเป้าหมายก็สามารถจะทำได้ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์และให้ความร่วมมือในการเรียนการสอน และเพื่อลดแรงต้านอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หลังจากนั้นผู้วิจัยได้เริ่มนำเข้าสู่เนื้อหาการสอน ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลัก คือ แนะนำชื่อนามสกุลของตนเอง และเปิดโอกาสให้นักเรียนถามคำถามเกี่ยวกับตัวผู้วิจัยโดยไม่จำกัดคำถามและไม่จำกัดว่าจะต้องใช้ภาษาเป้าหมายเท่านั้น ส่วนผู้วิจัยจะตอบด้วยภาษาเป้าหมาย โดยใช้ประโยคสั้น ๆ ไม่ซับซ้อน ประกอบกับกิริยาท่าทาง รูปภาพ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับการแนะนำตัวให้มากที่สุด ในขณะที่เดียวกันผู้วิจัยได้สอดแทรกคำศัพท์เป้าหมายพร้อมทั้งเขียนลงบนกระดานเพื่อให้นักเรียนได้ฟัง และได้เห็นคำศัพท์ใหม่ ๆ เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน โดยนักเรียนไม่รู้ตัวว่ากำลังอยู่ในบทเรียน

หลังจากนั้นในชั้นการฝึก ผู้วิจัยได้สาธิตตัวอย่าง วิธีการใช้คำศัพท์ ประโยค และให้นักเรียนพูดหรือลงมือทำตามด้วยทันที เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสแสดงออก และเป็นทดสอบความเข้าใจของนักเรียน โดยนักเรียนไม่รู้ตัวว่ากำลังถูกทดสอบ แต่เนื่องด้วยนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่คุ้นเคยกับการรับฟังข้อมูลในภาษาเป้าหมาย ผู้วิจัยต้องแสดงตัวอย่างและใช้กิริยาท่าทางประกอบเพื่อช่วยให้นักเรียนตอบคำถามได้ โดยใช้คำเสริมแรงแบบง่าย ๆ นับตั้งแต่ That's right! Right! Good! Very good! ไปจนถึง Excellent! Gorgeous! เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับรูปประโยค หรือคำภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นคำชมเชย และเป็นกำลังใจ ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ ส่วนในด้านการนำภาษาไปใช้ในกิจกรรมตามแนวคิดวิธีสอนแบบมุ่งปฏิบัติงานพบว่า ปัญหาคือ คำศัพท์ที่ใช้อธิบายคำสั่ง เนื่องด้วยนักเรียนบางคนยังไม่คุ้นเคยและไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น ผู้วิจัยจึงต้องใช้เวลาในการอธิบาย และยกตัวอย่าง พร้อมทั้งแสดงวิธีทำให้อู เป็นเหตุให้ต้องใช้เวลาอธิบายเกินกว่าที่กำหนด และนักเรียนบางคนไม่สามารถทำงานให้เสร็จภายในเวลาได้ ผู้วิจัยจึงได้มอบหมายให้นักเรียนทำต่อเป็นการบ้าน ทั้งนี้เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเครียดหรือวิตกกังวลที่ไม่สามารถทำงานให้เสร็จได้

2. แผนการสอนที่ 2 เรื่อง My Friends จากแผนการสอนที่ 1 ผู้วิจัยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่คุ้นเคยกับการสอนตามวิถีธรรมชาติ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ภาษาเป้าหมายตลอดเวลา ในขั้นนำเสนอมือผู้วิจัยจึงยังคงต้องปรับคำและประโยคที่ใช้อธิบายคำศัพท์ให้เป็นภาษาง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน โดยยึดระดับความรู้ทางภาษาของนักเรียนส่วนใหญ่เป็นสำคัญ ลักษณะการสอนแบบ

i + 1 กล่าวคือ เพิ่มความรู้ภาษาโดยยึดความรู้เดิมของนักเรียนเป็นพื้นฐานในการขยายความรู้ทางภาษาของนักเรียนให้กว้างขึ้น นอกจากนี้ยังต้องใช้การวาดภาพประกอบ เมื่อนำเสนอคำศัพท์ เช่น curly hair ผู้วิจัยจะวาดภาพผมใน 2 ลักษณะ คือ ผมหยิก และผมตรง เพื่ออธิบายเปรียบเทียบให้เห็นชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย ในขั้นนี้ผู้สอนยังคงใช้คำถามง่าย ๆ แบบให้เลือกตอบ เช่น Is her hair curly or straight? Are her eyes big or small? และไม่บังคับนักเรียนให้ต้องตอบเป็นภาษาเป้าหมายหากยังไม่พร้อม ปัญหาส่วนใหญ่ที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ พบว่าเกิดขึ้นในขั้นการใช้ภาษาหรือการมอบหมายงานให้ปฏิบัติ เนื่องด้วยความจำกัดทางด้านภาษาของนักเรียน ทำให้เกิดความสับสนและนักเรียนบางคนแสดงความรู้สึกเบื่อหน่าย บ่นกับเพื่อนว่าไม่รู้เรื่อง ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยการพูดภาษาเป้าหมาย เขียนคำแปลภาษาไทยลงบนกระดาน เพื่อให้ให้นักเรียนมีโอกาสได้ยินได้ฟังภาษาเป้าหมาย ขณะเดียวกันสามารถเข้าใจได้จากคำภาษาไทยที่ปรากฏบนกระดาน ซึ่งพบว่า วิธีนี้ช่วยลดความตึงเครียดและความสับสนได้ดี ข้อมูลเบื้องต้นที่เข้าใจได้ทำให้นักเรียนสนใจและเข้าใจ นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมที่นักเรียนสนใจมาก คือ กิจกรรมที่นักเรียนได้แสดงออกหน้าชั้นเรียน อย่างไรก็ตามปัญหาอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นเมื่อให้ออกไปยืนหน้าชั้นเพื่อให้เพื่อน ๆ ถามข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง นักเรียนบางคนรู้สึกไม่มั่นใจ แต่ได้คิดแก้ปัญหาตัวเอง โดยขอให้มีเพื่อนออกไปยืนด้วย เมื่อผู้วิจัยได้ยินยอมตามคำขอ พบว่าการกระทำดังกล่าวช่วยลดแรงต้านและสร้างความมั่นใจให้แก่นักเรียนได้ดียิ่ง นอกจากนี้ยังมีข้อมูลที่น่าสนใจประการหนึ่ง คือ ในสภาพสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ไม่เครียด นักเรียนได้รับอนุญาตให้นั่งเรียนตามสบายกับพื้น โดยมีโต๊ะเตี้ย ๆ วางไว้ในกรณีที่ต้องเขียน บรรยากาศในชั้นเรียนจะผ่อนคลายเพราะนักเรียนสามารถจะกำหนดในอิริยาบถของตนเองได้โดยไม่ติดขัดกับรูปแบบชั้นเรียนในห้องเรียนปกติ ทำให้อารมณ์เป็นอิสระและสนใจสัมภาษณ์เพื่อนที่อยู่นอกรูปร่างหน้าห้อง

3. แผนการสอนที่ 3 เรื่อง My family ปัญหาประการหนึ่งที่พบในขณะที่ทำการทดลองสอนแผนการสอนที่ผ่านมา คือ นักเรียนบางคนขาดทักษะการเขียน ผู้วิจัยจึงเพิ่มขั้นตอนการเขียนภาษาเป้าหมายเป็นขั้นการฝึก กล่าวคือ หลังจากฝึกใช้คำและรูปประโยคเป้าหมายแล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนวาดภาพบุคคลในครอบครัว พร้อมทั้งเขียนคำศัพท์เกี่ยวเนื่องด้วยบุคคลนั้น ๆ เช่น ชื่อ อายุ สถานภาพในครอบครัว โดยนักเรียนเป็นผู้กำหนดเองตามใจชอบว่าจะวาดภาพเช่นไร ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ตนเองมีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบงานที่ได้รับมอบหมาย และเกิดแรงจูงใจในการเรียน (Willis, 1996) ผลที่พบจากการปรับเปลี่ยนกิจกรรมดังกล่าว คือ นักเรียนส่วนใหญ่ตั้งใจวาดภาพ และกระตือรือร้นในการเขียนคำอธิบาย

ซึ่งนอกจากการปรับในชั้นการฝึกแล้ว ในชั้นการนำภาษาไปใช้ เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายงาน ให้ออกไปรายงานหน้าชั้นเกี่ยวกับครอบครัวของเพื่อนที่ได้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ปรับกิจกรรมตาม ความต้องการของนักเรียนอีกครั้งหนึ่ง กล่าวคือ นักเรียนขอออกไปยื่นรายงานเป็นกลุ่มแทนที่จะ เป็นทีละคน และผู้วิจัยได้ตกลงตามที่นักเรียนขอ เช่นที่เคยกระทำในบทเรียนก่อนหน้านี้ พบว่า มีข้อดี คือ นักเรียนมีความมั่นใจและสามารถแก้ไขปัญหาความไม่พร้อมทางด้านภาษา โดยนักเรียนเป็นผู้หาวิธีช่วยเหลือตนเอง เช่น มีการตกลงนัดแนะกันเองว่าให้ผลัดกันพูดคนละ ประโยค โดยนักเรียนคนที่ 1 พูดว่า "This is me" คนที่ 2 จะชี้ภาพตนเองที่วาดไว้ และบอกว่า "My name is...." ยิ่งกว่านั้นพบว่านักเรียนบางกลุ่มเริ่มการสนทนากับเพื่อนในห้องด้วยคำศัพท์ และรูปประโยคที่เรียนมาแล้วในแผนการสอนที่ 1 และ 2 เป็นการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาใช้อีกครั้งหนึ่ง โดยมีได้ถูกผู้สอนบงการให้กระทำ มีนักเรียนบางกลุ่มที่ใช้วิธีเลียนแบบกันและกัน กล่าวคือ ให้นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาพูดก่อน คนที่มีความสามารถน้อยกว่าจะพูดตามแต่ เปลี่ยนเป็นข้อมูลเฉพาะตัว นักเรียนบางคนจะตั้งชื่อบุคคลในครอบครัวโดยใช้ชื่อบุคคลที่มี ชื่อเสียงหรือมีความหมายตลกขบขันทำให้เพื่อนหัวเราะเสริมสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ สนุกสนาน ไม่ตึงเครียด และนักเรียนแต่ละคนสนใจสิ่งที่เพื่อน ๆ แสดงออก แต่อย่างไรก็ตาม ในขณะที่ทำกิจกรรมพบปัญหาว่า การทำกิจกรรมในขั้นนี้ต้องใช้เวลา เนื่องจากนักเรียนมี จำนวนมาก และทุกคนมีความกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วม ผู้วิจัยจึงต้องขยายเวลาต่อไปอีก 1 คาบ พยายามระมัดระวังให้นักเรียนแต่ละกลุ่มใช้เวลาให้ตรงตามที่ได้กำหนดไว้

4. แผนการสอนที่ 4 เรื่อง My Classroom ในขั้นนำเสนอและชั้นการฝึกไม่พบปัญหา ขณะสอน แต่ในชั้นปฏิบัติ ซึ่งนักเรียนได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานให้สำเร็จตามคำชี้แจงใน ใบงานที่ได้รับ โดยผู้วิจัยได้จัดแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะต้องทำตามคำสั่งที่ ปรากฏ เพื่อให้ได้รับกระดาษคำสั่งแผนที่ 2, 3 และ 4 โดยแต่ละกลุ่มจะได้รับคำสั่งให้ไปตามจุด ต่าง ๆ ในชั้นเรียน เพื่อค้นหากระดาษคำสั่งแผนต่อ ๆ ไป จนถึงคำสั่งสุดท้ายซึ่งจะเป็นที่ ๆ นักเรียนทุกกลุ่มจะไปพบกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นคือนักเรียนบางคนพยายามเอาชนะโดยไม่ปฏิบัติตาม ขั้นตอน ไม่พยายามใช้ทักษะในการอ่าน หากแต่ทำตามเพื่อน เนื่องด้วยพื้นที่ห้องเรียน มีขนาดจำกัดและมีนักเรียนจำนวนมาก การทำกิจกรรมจึงสับสนวุ่นวาย และครูผู้สอนคนเดียว ไม่อาจดูแลควบคุมให้เป็นระเบียบได้ ผู้วิจัยจึงดำเนินการปรับแผนหลังการสอน กล่าวคือ ปรับรูปแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน แบ่งเป็นกลุ่ม จำนวนกลุ่มละ 5 คน ตั้งคำถามเพื่อให้ผลัดกันถามตอบภายในกลุ่ม หลังจากนั้นให้ช่วยกันเขียนคำตอบที่ได้เป็น ข้อความสั้น ๆ อธิบายรูปภาพ แล้วส่งตัวแทนกลุ่มอ่านข้อความดังกล่าวให้เพื่อนร่วมชั้นช่วยกัน ตัดสินว่าข้อความใดน่าสนใจหรือสนุกสนานที่สุด โดยผู้ที่ได้รับมติเป็นเอกฉันท์จะได้รับรางวัล เป็นแรงจูงใจ

5. แผนการสอนที่ 5 เรื่อง Myself ในขั้นนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยได้ปรับเปลี่ยนกิจกรรมจากเดิม เนื่องจากในวันดังกล่าวมีนักเรียนที่มีอาการป่วยจึงพูดถึงอาการของนักเรียนและนำเข้าสู่คำศัพท์เป้าหมายและทำท่าทางประกอบเองก่อน หลังจากนั้นจึงขอให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาทำท่าอาการป่วยให้เพื่อนวิเคราะห์ว่าเป็นอาการอะไร พบว่า มีนักเรียนอาสาและแสดงความกระตือรือร้นที่จะสมัครออกมาเป็นจำนวนมาก เป็นผลต่อเนื่องไปถึงความร่วมมือในการทำกิจกรรมขั้นการปฏิบัติ กล่าวคือ นักเรียนพยายามใช้ภาษาเป้าหมายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับอาการป่วยและการทำรายงาน

6. แผนการสอนที่ 6 เรื่อง Oh ! You are... ในขั้นนำเสนอและขั้นการฝึกภาษาเป้าหมาย ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่านักเรียนบางคนโดยเฉพาะผู้ที่มีผลการเรียนอ่อนไม่สนใจร่วมกิจกรรมเท่าที่ควร จึงพยายามลดบทบาทและการใช้ภาษาเป้าหมายในการอธิบายให้น้อยลงและให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้นเพื่อสร้างแรงจูงใจ โดยผู้วิจัยเขียนประโยคที่ใช้ในการสนทนาเป็นแม่แบบไว้บนกระดานประกอบกับแผนที่และใช้หุ่นมือในการโต้ตอบกับผู้วิจัยขณะเดียวกันก็พยายามดัดแปลงเสียงหุ่นให้เป็นเสียงที่แสดงความรู้สึกสูง ๆ ต่ำ ๆ หรือช้าบ้างเร็วบ้างเพื่อดึงดูดความสนใจและสร้างบรรยากาศสนุกสนาน พบว่า นักเรียนพอใจและมีความสุขมีปฏิริยาตอบโต้เมื่อผู้วิจัยใช้หุ่นถามคำถามโดยใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อนำเข้าสู่ขั้นตอนการฝึก นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนออกเสียงชื่อประเทศ โดยเริ่มจากผู้วิจัยเป็นผู้อ่านชื่อประเทศก่อน แล้วให้นักเรียนหาประเทศนั้น ๆ ในแผนที่ที่ติดไว้บนกระดาน หลังจากนั้นจึงให้นักเรียนบางคนออกมาอ่านชื่อประเทศและเขียนชื่อประเทศที่อ่านจากกระดาษที่ผู้สอนเตรียมไว้แทนผู้สอน เป็นโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียนไปพร้อมกัน

สำหรับในขั้นการใช้ภาษา ผู้วิจัยพบปัญหว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจคำสั่งและจุดประสงค์ของงาน จึงต้องใช้เวลามากในการอธิบาย ซึ่งเป็นผลให้นักเรียนบางคนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่มีสมาธิ เกิดแรงต้านการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงปรับแผนหลังการสอน คือ เขียนคำสั่งโดยมีตัวอย่างประกอบคำสั่งบนแผนกระดาษแข็ง และติดไว้บนกระดาน เพื่อให้ให้นักเรียนที่ไม่มั่นใจขั้นตอนการปฏิบัติงานสามารถตรวจสอบวิธีการได้ตลอดเวลาที่พยายามปฏิบัติงานให้เสร็จสมบูรณ์

7. แผนการสอนที่ 7 เรื่อง Where is Mary Brown? ในขั้นนำเสนอผู้วิจัยให้นักเรียนฟังเทป (Jazz Chants) แล้วพยายามเลียนแบบเสียง อ่านตาม ปรากฏว่านักเรียนทำได้ดี แต่เนื่องจากการสอนที่ผ่านมา 6 แผนแรก ผู้วิจัยพบว่า การได้แสดงออกเป็นสิ่งที่น่าสนใจส่วนใหญ่พอใจและเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้อย่างยิ่ง ผู้สอนจึงได้ปรับเปลี่ยนกิจกรรมในขั้นการฝึก

โดยให้นักเรียนบางคนอาสาสมัครออกมาเลียนแบบทำปากตามเสียงจากเทป และให้นักเรียนคนอื่น ๆ ช่วยกันตัดสินว่าผู้ใดทำได้ดีที่สุด และมีรางวัลเล็กน้อยมอบให้เพื่อเป็นแรงจูงใจ นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่าการใช้ภาพวาดรูปหน้าสัตว์ต่าง ๆ ที่มีอยู่เดิมในชั้นเรียน นำมาใช้ประกอบเป็นสื่อในการนำเสนอบทสนทนาเป็นการใช้สื่อที่ดึงดูดความสนใจนักเรียนมากกว่าภาพคนธรรมดา (ดังรูปภาพที่แสดงไว้ในภาคผนวก จ หน้า 130) สำหรับในชั้นการปฏิบัติพบว่า การให้อิสระในการเลือกใส่หน้ากากรูปสัตว์ที่ตนเองชอบในขณะที่ทำกิจกรรมบทบาทสมมุติ ทำให้นักเรียนกล้าและกระตือรือร้นที่จะออกมาแสดงบทบาทสนทนากันตามบทที่ได้ดีมาก

8. แผนการสอนที่ 8 เรื่อง What time do you usually...? เมื่อกิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินมาถึงแผนการสอนนี้ พบว่า นักเรียนมีความคุ้นเคยกับผู้วิจัยและการใช้ภาษาเป้าหมายในชั้นเรียนมากขึ้น ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่กล้าแสดงออกทางด้านภาษา และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้วิจัย อย่างไรก็ตาม เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น เพื่อให้เป็นผลดีต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาความสามารถในทักษะทั้ง 4 ด้านของนักเรียน ในชั้นการฝึก ผู้สอนจึงให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม และให้มีผู้แทนแสดงกิริยาที่เกี่ยวข้องกับกิจวัตรประจำวันให้เพื่อนทายว่ากำลังทำกิจวัตรใด ผู้วิจัยพยายามกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาเป้าหมาย หากนักเรียนใช้ภาษาไทยผู้วิจัยก็จะพูดซ้ำพร้อมกับเขียนภาษาเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสดูฟัง ได้เห็น และเกิดการเรียนรู้โดยไม่รู้ตัว ในขั้นนี้สังเกตเห็นว่านักเรียนบางคนที่มีความมั่นใจน้อย เมื่อนั่งรวมอยู่ในกลุ่มของนักเรียนคนอื่น ๆ กล้าที่จะพูดประโยคที่ได้ยินผู้วิจัยพูดเสมอในชั้นเรียนออกมา เช่น "What is it?", "Do it one more time, please!" "Speak louder, please!" แต่อย่างไรก็ตามพบว่าปัญหาในชั้นการใช้ภาษา เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายงานเพื่อนำไปปฏิบัติ โดยเน้นกิจกรรมคู่ ซึ่งเป็นการฝึกคำตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันกับคู่สนทนาและให้เขียนรายงาน นักเรียนบางคนยังเขียนได้ช้ามาก ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยยังได้ปรับแผนหลังการสอนอีกครั้ง โดยปรับรูปแบบกิจกรรมให้มีรูปภาพประกอบประโยค นักเรียนเพียงแต่เติมเวลาที่ได้ทราบจากการสัมภาษณ์ลงไปเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเข้าใจหรือบอกความหมายของคำศัพท์ได้จากภาพ และไม่รู้สึกรำงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่าย และให้นักเรียนสามารถปฏิบัติงานให้ได้สำเร็จตามเป้าหมายอันจะเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดความพอใจในตนเอง และเกิดแรงเสริมในการเรียนรู้ต่อไป

9. แผนการสอนที่ 9 เรื่อง At the Restaurant ในชั้นการนำเสนอเนื้อหาเดิม ผู้วิจัย กำหนดรูปแบบกิจกรรมในร้านอาหารเป็นการรับประทานอาหารร่วมกันในครอบครัว คือ มีพ่อ แม่ และลูก แต่เนื่องจากวันที่ดำเนินแผนการสอนดังกล่าวตรงกับวันแห่งความรัก (Valentine's day) และนักเรียนเสนอว่าควรเป็นการรับประทานอาหารที่ร้านอาหารเพื่อฉลองวันดังกล่าว ผู้วิจัยจึงปรับภาพคู่สนทนาแม่แบบ ซึ่งวาดเตรียมไว้ล่วงหน้าบนกระดานให้เป็นชายหญิง และขอให้นักเรียนออกมาช่วยตกแต่งภาพเพิ่มเติมโดยผู้วิจัยเพิ่มคำศัพท์ใหม่ ๆ ตามที่นักเรียน วาดลงไป เช่น a vase, flowers, beautiful dress !, She looks so beautiful. ขณะเดียวกันก็ใช้ ภาษาเป้าหมายแนะนำอุปกรณ์และบุคคลที่ปรากฏในภาพ เป็นการแนะนำคำศัพท์เป้าหมาย และทบทวนคำศัพท์ที่นักเรียนเคยเรียนรู้แล้ว เช่น คำคุณศัพท์แสดงตำแหน่งและสี เป็นต้น การเรียนรู้โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมเป็นผู้กำหนดสถานการณ์ และแต่งเติมสื่อการสอนเช่นนี้ ปรากฏผลว่า นักเรียนแต่ละคนกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมมาก เห็นได้ว่านักเรียนที่ไม่ได้ออกไป ทำกิจกรรมก็จะเป็นผู้ช่วยสนับสนุน กำหนดสี สิ่งของ โดยผู้วิจัยจะใช้ภาษาเป้าหมายแปลคำที่ นักเรียนเสนอและเน้นย้ำโดยการถามคำถามให้ตอบในลักษณะ "Yes" or "No"

10. แผนการสอนที่ 10 เรื่อง Som Tam เป็นแผนการสอนสุดท้ายของการทดลอง เดิมในชั้นนำเสนอเนื้อหา ผู้วิจัยกำหนดว่าจะแนะนำส่วนประกอบ เครื่องปรุงส้มตำ และวิธีทำ โดยใช้หุ่นมือ และรูปภาพ พร้อมทั้งแผ่นป้ายที่เขียนคำศัพท์ต่าง ๆ ไว้บนกระดาน แต่เนื่องจาก นักเรียนบางคนเห็นภาพส้มตำและแหล่งเพลงพระราชนิพนธ์ "ส้มตำ" ผู้วิจัยจึงได้ขอให้ผู้ที่แหล่ง เพลงนี้ได้ช่วยกันแหล่งเป็นภาษาไทย และผู้วิจัยชี้คำศัพท์ภาษาเป้าหมายบนกระดานที่ตรงกับ เนื้อเพลง เป็นการปรับกิจกรรมในชั้นการนำเข้าสู่บทเรียน โดยมุ่งเน้นความสำคัญในการใช้ กิจกรรมที่นักเรียนชอบทำเป็นแรงเสริม ช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้แบบธรรมชาติ ส่วนในชั้น การนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยมอบหมายงานให้นักเรียนปฏิบัติงาน โดยใช้ภาษา เป้าหมายขออุปกรณ์และเครื่องปรุงที่ขาดจากกลุ่มที่มี เพื่อนำมาประกอบเป็นส้มตำที่สมบูรณ์ 1 จาน เมื่อเกิดปัญหาเนื่องจากปริมาณเครื่องปรุงที่จัดให้แต่ละกลุ่มไม่พอเพียง ผู้วิจัยได้ แก้ปัญหาโดยปรับเพิ่มกิจกรรม คือ ให้นักเรียนมาขออุปกรณ์ที่ใช้ในการปรุงรสจากผู้วิจัย และพบว่าสถานการณ์และเหตุการณ์ช่วยให้นักเรียนเกิดความต้องการที่จะใช้ภาษาอย่างยิ่ง นักเรียนมีความพยายามในการใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อขอเครื่องปรุง เห็นได้ชัดเจนว่าแม้แต่ผู้ที่มีความสามารถน้อยในด้านคำศัพท์หรือรูปประโยคก็ได้ออกมาพยายามขอสิ่งที่ตนต้องการด้วย ภาษาเป้าหมาย โดยผู้วิจัยจะทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยให้คำศัพท์สนองตอบความต้องการและนักเรียน

แต่ละคนมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่รับมอบหมายให้สำเร็จ เป็นการเรียนรู้ทางภาษาที่เกิดจากแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกที่ส่งผลให้นักเรียนเห็นคุณค่าที่จะแสดงออกทางพฤติกรรมด้วยความเต็มใจ พอใจ และมีความมุ่งมั่นที่จะบรรลุความสำเร็จในการปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งเชื่อมโยงไปสู่การเรียนรู้

สรุปได้ว่า ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ก่อนการทดลองสอนไปจนถึงเมื่อการทดลองสอนสิ้นสุดลง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพเหตุการณ์การเรียนการสอน ความสนใจ และความสามารถของนักเรียนในแต่ละบริบท นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้บันทึกปัญหาและข้อบกพร่องที่เห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้และเป้าหมายการสอน เพื่อนำไปพัฒนาแผนการสอนให้มีความเหมาะสมและเกิดประโยชน์ในด้านการเรียนรู้ของนักเรียนยิ่งขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แสดงให้เห็นถึงการปรับในลักษณะต่าง ๆ ที่กล่าวมาด้วย (ปรากฏในภาคผนวก ข) โดยใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

* หมายถึง การปรับขณะทำการสอน

** หมายถึง การปรับก่อนการสอน

*** หมายถึง การปรับหลังการสอน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างเนื้อหากิจกรรม

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจความต้องการและความสนใจเกี่ยวกับรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีต่อความต้องการด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและกิจกรรมการสอน โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มประชากร

การคำนวณหาค่าเฉลี่ยมีขณิกสูตร (μ)

$$\mu = \frac{\sum x}{N}$$

μ แทนค่าเฉลี่ย

Σx แทนค่าผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทนจำนวนนักเรียนทั้งหมด

การคำนวณหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

$$S.D = \sqrt{\frac{\Sigma(X - \bar{X})^2}{N - 1}}$$

S.D แทนค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทนคะแนนแต่ละจำนวน

\bar{X} แทนค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมด

N แทนจำนวนนักเรียนทั้งหมด

(ภัทธา นิคมานนท์, 2537, หน้า 181)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนากิจกรรม เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความสามารถด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ของนักเรียนในแต่ละแผน โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ ตามลำดับ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนนักเรียนที่สอบผ่านทั้งหมด} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}}$$

(ประคอง กรรณสูตร, 2532, หน้า 60)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจวัดแรงจูงใจ โดยการหาค่าเฉลี่ยและโดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง